

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 31. juli 2009 (03.08)
(OR. en)**

**Interinstitutionel sag:
2009/0112 (CNS)**

**12548/09
ADD 2**

PECHE 198

FØLGESKRIVELSE

---

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for
Europa-Kommissionen

modtaget den: 30. juli 2009

til: Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant

Vedr.: **ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE**
Ledsagedokument til Forslag til Rådets forordning om en langsigtet plan
for ansjosbestanden i Biscayabugten og for fiskeriet efter denne bestand
RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

Hermed følger til delegationerne Kommissionens dokument - SEK(2009) 1077 endelig.

Bilag: SEK(2009) 1077 endelig

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.7.2009
SEK(2009) 1077 endelig

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

Ledsagedokument til Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om en langsigtet plan for ansjosbestanden i Biscayabugten og for fiskeriet efter denne
bestand**

RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

{COM(2009) 399 final}

{SEC(2009)1076 final}

RESUMÉ AF KONSEKVENSANALYSEN

Konsekvensanalysen vedrører et udkast til et forslag, hvori der fastsættes langsigtede forvaltningsmål og gennemførelsesmetoder for fiskeriet efter ansjos (*Engraulis encrasicolus*) i Biscayabugten. Ansjos er en kortlivet pelagisk art, som har stor socioøkonomisk betydning for en række havne og fiskere langs den cantabriske kyst i Spanien og den franske atlantehavskyst.

Økonomisk har forslaget middelstor betydning, idet der er tale om en fangstværdi på op til 50 mio. EUR. I 2004, dvs. inden ansjosfiskeriet blev lukket, deltog ca. 300 fartøjer i ansjosfiskeriet. Ansjosfiskeriet gav beskæftigelse på havet til ca. 3 000 personer og tegnede sig for en fangstmængde på ca. 16 000 tons konsumfisk. Disse tal illustrerer, hvilken virkning dette forslag, som skal gøre fiskeriet stabilt og bæredygtigt, har. Der er to flåder, der fisker i området, nemlig spanske notfartøjer og franske notfartøjer og pelagiske trawlere. Bestandens størrelse svinger meget fra år til år, især på grund af varierende rekruttering som følge af miljøfaktorer. Rekrutteringen har været meget lav siden 2001. Rekrutteringen var specielt lav for 2004-årgangens vedkommende, hvilket fik bestanden til at skrumpes og medførte, at fiskeriet blev lukket i andet halvår af 2005. Fiskeriet har været lukket lige siden.

Forslaget indeholder betingelser for genåbning af fiskeriet og for forvaltning af fiskeriet efter bestandens størrelse. GD MARE betragter forslaget som endnu et skridt i retning af i den fælles fiskeripolitik at indføre en langsigtet beslutningstagningsstrategi, som er forenelig med de internationale forpligtelser og med målene i den fælles fiskeripolitik. I foråret 2009 forblev fiskeriet lukket på grund af videnskabelig rådgivning om, at bestandens biomasse lå under grænseværdierne (B_{lim}). Først når det igen er sikkert at lukke fiskeriet op, kan der anvendes en langsigtet plan til at fastlægge, hvilken befiskningsgrad der kan bringe bestanden fra genopretningsstadiet op på niveauet for maksimalt bæredygtigt udbytte. Derfor er det vigtigt at understrege, at det forslag, der vurderes i denne rapport, ikke går ud på at skabe en stor biomasse, men på at finde den bedste måde, som risikoen for, at fiskeriet må lukkes igen, kan forvaltes på.

Forud for konsekvensanalysen har relevante videnskabelige komitéer og aktørkomitéer foretaget en grundig videnskabelig evaluering.

I den fælles fiskeripolitik er der en række værktøjer, der kan anvendes til at gøre forvaltningen af fiskeri bæredygtig, såsom:

- fastsættelse en fast TAC
- indførelse af tekniske foranstaltninger, herunder lukkede perioder/områder, for at beskytte voksne fisk (gydefisk) og/eller ungfisk
- indførelse af kapacitets- og indsatsbestemmelser, så kapacitet og indsats tilpasses fiskerimulighederne
- integrering af økonomiske instrumenter, dvs. markedsforanstaltninger
- fremme af et bedre samarbejde mellem aktører.

På grund af denne kortlivede arts specifikke behov og den omstændighed, at fiskeriet har været lukket i flere år, har man som det mest realistiske alternativ til den nuværende ordning, der er baseret på årlige beslutninger, valgt at indføre en forvaltningsplan. Indsatskontrol for pelagiske arter er ineffektiv, og derfor har man i forvaltningen af ansjofiskeriet foretrukket en fangstbaseret forvaltningsmetode til fastsættelse af TAC'en i stedet for en indsatsbegrænsende ordning. Supplerende foranstaltninger som beskrevet ovenfor kan anvendes til at forbedre planen yderligere, men de vil ikke blive behandlet i denne rapport. For at inkorporere diverse elementer og tage hensyn til både de tekniske og kapacitetsmæssige aspekter i fiskeriet har man testet to hovedmuligheder og tre undermuligheder:

- Mulighed 1 – Uændret politik
- Mulighed 2 – En langsigtet plan med 3 alternative undermuligheder

2.1. Regel A – en strategi med relativt højere TAC'er, men også med højere risiko for sammenbrud

2.2. Regel B – en strategi med relativt lavere TAC'er og lavere risiko for sammenbrud

2.3. Regel C – En strategi, som er et kompromis mellem A og B.

Yderligere analyse viste, at en ordning med fastsættelse af TAC'en midt på året i tråd med den videnskabelige rådgivning i juni og med en fangstregel, hvor den årlige TAC fastsættes automatisk, ville være den foretrukne forvaltningsløsning for denne bestand. I ordningen fastsættes det også, at fiskeriet lukkes, hvis biomassen kommer under et vist niveau. Nærmere oplysninger om høringsprocesser, muligheder og virkninger foreligger.